

Afstemning. Vi have her i Landet aldrig villet erkende, at Officerer og Soldater ikke skulle have Valgret. Naar dernæst det Motiv nævnes, at deres Tal er forholdsvis saa stort, saa har det heller ingen Betydning for os; i vore Garnisonsbyer tæller Militæret jo ogsaa ganske betydelig i Sammenligning med de øvrige Vælgere. Jeg kunde forstaa, hvis man havde sagt, at disse Folk for en stor Del ere Folk, som rent midlertidig, ganske kortvarigt, i Reglen kun i 3 Aar, ere derovre, og at der kunde være Grund til, at de da ikke faa denne Valgret. Men i det Øjeblik de blive længere derovre, burde de naturligt have samme Ret som den øvrige Befolkning. Det vilde dog være ganske abderitisk, at danske Embedsmænd, naar de ellers havde slaaet sig nogenlunde fast, skulde være uden Valgret, samtidig med, at man har bibeholdt den højst besynderlige Ordning, at der ikke kræves Indfødsret for at faa Valgret. Efter Kolonialloven behøver man kun at have boet 5 Aar paa Øerne; man kan i øvrigt vedblive at være Borger i et fremmed Land, og dog faa man Valgret. Altsaa, der kan være Tilfælde, hvor danske Embedsmænd paa disse under Danmark hørende Øer ikke have samme Adgang til Valgret som amerikanske og engelske Borgere. Her har man efter min Mening handlet ganske urigtigt i at følge, hvad det ene Kolonialraad tilraader, og ikke taget Hensyn til, hvad det andet tilraader. Det er nemlig kun St. Croix's Kolonialraad, der har foreslaaet, at Gendarmerikorpset skal være uden Valgret, medens St. Thomas' Kolonialraad med Rette har fremhævet, at der skulde forlanges Indfødsret for at have Valgret. Dette naturlige Forslag har man derimod ikke taget Hensyn til. At man har undladt dette, er det andet noget betydende Punkt, der har stødt mig.

Overfor Kolonialloven har jeg saa ellers kun et Par enkelte Punkter at berøre. I § 10 bestemmes der, hvilke Udgifter Statskassen skal overtage, med andre Ord, paa hvilke Punkter vi herefter fra dansk Side skulle have Indflydelse paa Forholdene derovre. Der savner jeg ganske vist Bevarelsen af nogen Indflydelse paa Skolevæsenet. Ingen, der har gjort sig bekendt med Kommissionsbetænkningen, vil have undladt at bemærke, at Skolevæsenet utvivlsomt trænger til betydelige Forbedringer. Det mindste, vi i saa Henseende synes at maatte forlange, var, at Skoledirektøren blev ansat og da vel ogsaa blev lønnet fra dansk Side,

saa at vi dermed fik nogen Indflydelse paa Ordningen af Skolevæsenet.

Fremdeles staar der i § 10 følgende: „Saa fremt det maatte vise sig, at en Kommune er ude af Stand til ved de ordentlige Indtægter at dække et fremkommet Regnskabsunderskud, kan det af Finansministeriet efter Guvernementets Indstilling bestemmes, at Dækning af Underskuddet tilvejebringes ved en midlertidig procentvis Forhøjelse af Indførselstolden for det paafølgende Regnskabsaar“. Jeg vilde ønske, at dette kunde udvides saaledes, at ogsaa Forbrugsafgiften paa Rom kunde forhøjes, naar Dækning af Underskud opfordrede dertil. Jeg er ganske uenig med andre ærede Talere, der mene, at denne Afgift af Romforbruget er en uheldig og alt for høj Afgift — tværtimod! Der er ikke Tvivl om, at det er fuldt berettiget derovre at lægge Skat paa Spiritus. Det ærede Medlem for København's Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at man meget ærligt havde erkendt, at det var ikke for at hemme Forbruget, men kun for at faa forøgede Indtægter, at denne Skat var foreslaaet. Nej, deri tager han fejl, i Motiverne er der meget rigtigt gjort opmærksom paa, at den foreslaas ogsaa „for at søge Forbruget af Rom paa St. Croix indskrænket“. For Tiden er Forholdet det, at der næsten er sat Præmie paa at drikke Rommen paa selve Øen, idet der er en Afgift for den Rom, der udføres, medens der ikke betales Afgift af Forbruget paa selve Øen. At denne Afgift derfor skulde kunne forhøjes yderligere, vilde jeg finde meget ønskeligt; det var da en Ret, der skulde gives Finansministeren efter Indstilling af Guvernementet, ligesom han faar Ret til at forhøje Indførselstolden, naar det behøves.

Hvad angaar de andre Lovforslag, skal jeg kun bemærke, at det forekommer mig, at man i Gendarmeriloven dog er gaaet noget for vidt i Retning af Spar-sommelighed ved at foreslaa saa lave Lønninger. Med de her foreslaaede Lønninger vil det være meget vanskeligt at skaffe de rette Folk derover. Men ikke blot det; man er sikkert ogsaa gaaet for vidt i Retning af at indskrænke Befalingsmændenes Antal. Naar der saaledes kun er een Officer, een Oversergent og een Sergent paa St. Thomas, hvorledes vil man da være stillet i Sygdomstilfælde? Paa St. Croix er der ikke meget mere. Jeg kan ikke se andet, end at man nødvendigvis maa have mindst en Officer og et